

f Tänk. jag drömde härförleden natt.

Sv«. Hetta ("Hdon")

Moderato foxtrof ilow

1. Tänk. jag drömde härförleden natt.
2. Längtmädd tun-nel ba-aiu«trik-ta ny • a stråk-rt - der

i min lör - itadt - vi • ning »o» en blund lag »Ag gam la ka - ra - TjM-aar-kung-en till titt Kanton et. ka-val-jc-rer-naa g»-

H

vel • ler p4 Norr«tr«lm skl«a DJur-glrdsfir-ltnskun mot Or6-i lartt fran • tys • ka »prSk«torven »rou - la av en brand-bita he-

Lund \_ Vid tra • fik - po • li • »en» »i - da här och dir, \_ »Sg jag  
tjut \_ Ue ne • fö • »a gudars hö • ga lida - lör - driv - har in-

Ny - bro - ga - tansdamm is - gar väkt - på - ra - den fram, och i  
tid som var pas - se - nu i natt kan all - ting ske, lys - na

spå - ren går en trött - körd bom - de - här  
till skal - me - jor, skorn och po - st - tiv!

Ulla Winblad dansar här med Rönerdahl, ifrån gränderna hörs folkets stöj och glam. och till rytmen från en sirlig mædrigal går Karl Knutsson med sitt följe Munkbron fram.

Tyska kyrkans klockor klungat sina slag  
Lars Wivellius har sjungit än en dag — han har redan sjungit nog, på en liten smutsig krog dricker Kollingen och han i långa drag.

Bred och myndig diakuterar Birger Jarl - Stockholms gatunät med Jean de la Vallée, fets fogdar jagar Anderssonskans Karl, medan Strindberg konverserar Désirée, Lysna till de grå kastellens kanonad, hur de salutera kvällens glöds stad! Stockholms egen fé har rört allt med trollops och oss fört in i denna Kilos gains kavalkad.

Kring vår målardrottnings mantel har man nytt nya bräm av linjeraka förstadshus Om än ett och annat utanverk är nytt blåser samma vind och skivrar samma ljus. När den drömda kavalkaden nu förevann får vi själva göra staden glad och grann Med sjuhundra års emfas ett sjudandrande kallas skall det bli, om Gud är god och drömmen sann!

Copyright 1953 by A.-B. Nordiska Musikförlaget, Stockholm. HUGO AHLÉN

Och om jag vore målare...

Gånglåt (rask marschakt)

Yngve Ågren

den Arg, den flire, den

vil - le må - la Stockholms stad i gullt och rött och grönt och vil - le skild - ra sta - dens drag på vers av o - kånd sort, men

pens-lar-na mi - na de hal - kar på två - ren för ghtt - ret som sol-gu-den tan - kar-na snubb-la var - and - ra i spä - ren och Pe - ga-sos skyggar för

Och om jag komponerade jag ville skriva då en sång som ej bernerade kolleger kan förstå. Den skulle vara självklart skön — det var motivets krav. Euterpe hörde ej min bön och strålgarn sprang av.

Och om jag vore klokare då sloge jag mig fri — nu är jag borttökare än man har rätt att bli. Jag gäve upp en hopplös jakt på toner, färg och ord... Men det står inte i min makt, min själ är som förgjord.

Ty ingen kan fånga de variationer på teman som dansa i grändernas damm, ett skildra de stockholmska ljuden i toner det är som att spela en fuga på kam.

Ditt bidande dis över Fjällgätans höjder, din glidande, durstämde dansmelodi, min svidande lust efter tusende fröjder har bundit mig evigt. Jag vill ej bli fri!

Copyright 1953 by A.-B. Nordiska Musikförlaget, Stockholm. HUGO AHLÉN

# Prisbelönad gångtrall var av Grönköpingsb

— Man bör prova på det mesta, säger Yngve Ågren, som fick ett av förstaprisen för sin tonsättning av Hugo Åhléns "Och om jag vore målare". Och han har levat som han lär. Som pojke i Göteborg gick han på Valand och Slöjdföreningen. Sen kom han till Stockholm, var den bland aderton sökande som fick den lediga platsen i musikaliska akademins kompositionsklass 1922 och blev kvar där tills vidriga omständigheter tvingade honom att sluta. Då var hans enda inkomstkälla de kåserier med teckningar han kunde sälja till Dagens Nyheter eller någon av skämttidningarna.

Biograferna räddade den halvsvältande ynglingen, som satt och klinkade piano i stan tills ljudfilmen kom. Då blev det restaurangmusik i stället, följt av resebyråarbete tills kriget bröt ut. För tio år sedan hamnade Yngve Ågren som musiklärare vid förskoleseminariet i Uppsala, och därmed var de svåra åren över. Då var han 44 år.

Under de tio år som gått har Yngve Ågren knutit an till alla sin ungdoms intressen. Han har tagit upp målningen där han slutade den på Valand och hängt väggarna fulla med egna alster. På ett sidospår har han kommit att intressera sig för ex libris, har skapat sig ett namn på området och ritar nu åt sig själv och andra.

Kåserierna i Dagens Nyheter på 20-talet har fått arvtogare i tidningen Upsala, där han recenserar musik och skriver fågelkåserier. (Materialet till de senare kan han hämta i hemmet på Linnégatan i Uppsala, där en stor bur med zebra-finkar ger möjligheter till specialstudier.)

Och komponerandet har han tagit upp igen — med framgång, som priset i Dagens Nyheter och Nordiska musikförlagets tävling visar. Men den glada gångtrall som han deltog i vistävlingen med är ändå inte det slags musik han gör till vardags: det är körmusiken som är hans rätta fält. Han har fått en hel del förlagt i den genren och en kvartett antagen av Radiotjänst.

At allt detta ägnar han samma intresse och allt detta hinner han med. Det finns bara en sak som är ännu roligare och intressantare just nu: medarbetarskapet i "världens exklusivaste tidning", Grönköpings Weckoblad. Där är Yngve Ågren för närvarande ingen mindre än skalden A-l-f-r-d V-s-t-l-n-d och författare till den parlör i det ädla språket transpiranto som just nu går i tidningen. Han är också Grönköpings

Folke Claesson och håller i trädarr nu när Grönköping skall fira sin 2.700-årsjubileum. För att ge jubileet en värdig upptakt har han ju — i A-l-f-r-d V-s-t-l-n-d-s skejnad givetvis — lagt sista handen vid den festkantat som skall läsa då jubileet blåses in. Det blir en stor dag i Grönköpingskaldens liv.

Nästan lika stor kanske som de dag då Yngve Ågren äntligen får höra Radiotjänsts manskör sjunga det verk som programrådet antog 1946 med rekommendation att de skulle börja övas in omedelbart för att tas upp på programmet vid närmaste körkonsert...

— Ja, det är sju år sedan dess, säger Yngve Ågren med ett stridsly-

tet leende och en arg skakning i den gråsprängda kalufsen. Jag undrar om det blir i min livstid?